

EDUSKUNNAN VASTAUS 63/2004 vp

Hallituksen esitys eräiden verolakien muuttamiseksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä eräiden verolakien muuttamiseksi (HE 57/2004 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 4/2004 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää veronkanton liittyvien korkojen perusteita tarkemmin mahdollisimman oikeudenmukaisen ja neutraalin tason varmistamiseksi.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 42 §:n 2 ja 3 momentti, 47 §:n 4 momentti, 74 §:n 1 momentin 2 kohta ja 112 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 42 §:n 2 ja 3 momentti laissa 475/1998, sekä lisätään 54 §:ään uusi 2 momentti, 69 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1086/2000 ja 1065/2003, uusi 4 momentti sekä lakiin uusi 112 a § seuraavasti:

42 §

Muusta yhtiöstä kuin pörssiyhtiöstä saadun osingon pääomatulo-osuus

— — — — —
Jos sellainen osakas, jota ei työntekijäin eläkelain (395/1961) 1 d §:n mukaan pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana, on verovuonna käyttänyt omana tai perheensä asuntona yhtiön varoihin kuuluvaa asuntoa, asunnon arvo

vähennetään hänen osakkeidensa arvosta yhtiöstä saadun osingon pääomatulo-osuutta laskettaessa.

Elinkeinotoimintaa harjoittavan osakeyhtiön sellaisen osakkaan, jota ei työntekijäin eläkelain 1 d §:n mukaan pidetä mainittuun yhtiöön työsuhteessa olevana, osakkeiden hankintaan käytetty korollinen velka vähennetään hänen osakkeidensa arvosta yhtiöstä saadun osingon pääomatulo-osuutta laskettaessa.

— — — — —

47 §

*Omaisuu den hankintamenon laskemista
koskevia erityisiä säännöksiä*

Arvo-osuusjärjestelmään kuuluvat osuudet tiettyyn omaisuuteen, sijoitusrahaston rahasto-osuudet ja yhteissijoitusrytksen osuudet katsotaan luovutetuiksi, jollei verovelvollinen muuta näytä, siinä järjestyksessä kuin ne on saatu.

54 §

Tulonhankkimismenot

Verovelvollinen voi vähentää myös arvopapereiden, arvo-osuuksien ja muun näihin rinnastettavan omaisuuden hoidosta ja säilyttämisestä aiheutuneet menot siltä osin, kuin ne verovuonna ylittävät 50 euron suuruisen omavastuuosuu den. Omavastuuosuu den katsotaan kattavan omaisuuden hoidosta ja säilyttämisestä aiheutuneet menot myös siltä osin, kuin omaisuus tai sen tuottama tulo ei ole veronalaista.

69 §

Tavanomainen henkilökuntaetu

Veronalaista tuloa ei synny myöskään työntekijän työkäyttöä varten järjestetyn tietoliikenneyhteyden yksityiskäytöstä.

74 §

Merityötulo

Merityötulolla tarkoitetaan laivanisännän tai Verohallituksen määräämän muun tähän rinnastettavan aluksen liikennöintiä hoitavan työntekijän palveluksessa, bruttovetoisuudeltaan vähintään 100 rekisteritonnin aluksessa tehdystä aluksen liikennöintiin liittyvästä työstä rahana tai rahanarvoisena etuutena saatua palkkatuloa, edellyttäen että:

2) alus on Merenkululaitoksen, Varustamo-liikelaitoksen tai muun laivanisännän alus, jota käytetään viranomaisen tilaamissa tehtävissä merialueella;

112 §

Eläketulon jaksottaminen

Jos verovuonna saatu lakisääteiseen eläketurvaan perustuva vähintään 500 euron suuruinen eläketulo kohdistuu vähintään kolmen kuukauden ajalta verovuotta edeltäneeseen aikaan, eläketulo jaksotetaan verovelvollisen vaatimukselta sen vuoden ansiotuloksi, johon eläke kohdistuu. Jos edellä tarkoitettu kerralla saatu eläketulo kohdistuu useampaan vuoteen kuin verovuoteen ja kahteen verovuotta edeltäneeseen vuoteen, se jaksotetaan kolmeksi yhtä suureksi eräksi verovuodelle ja kahdelle sitä edeltäneelle vuodelle. Koko eläketulolle tällä tavoin laskettu vero maksuunpannaan sen vuoden verona, jona tulo on saatu.

112 a §

Eräiden takaisin perittyjen etuustulojen oikaisu

Jos verovelvollinen maksaa takaisin aikaisempana vuonna aiheetta saamaansa eläkettä, opintorahaa tai muuta veronalaista lakisääteistä etuutta niin myöhään, että suoritusta ei voida ottaa huomioon etuuden maksajan antamassa vuosi-ilmoituksessa, takaisin maksettu määrä vähennetään takaisinmaksuvuoden verotuksen oikaisuna samalla tavoin kuin puhtaasta ansiotulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset. Vähennys tehdään muiden vähennysten jälkeen ennen perusvähennystä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla menetellään myös, jos eläkkeen, opintorahan tai muun veronalaisen lakisääteisen etuuden maksaja perii verovelvolliselta samasta tai muusta etuudesta takaisin suorituksen, jonka etuuden maksaja on aikaisempana vuonna aiheetta maksanut verovelvolliselle.

Jos eläkkeen, opintorahan tai muun lakisääteisen etuuden maksaja maksaa eläkkeestä tai muusta suorituksesta aikaisemman eläkkeen tai veronalaisen etuuden maksajalle suorituksen, jonka tämä on aikaisemmin samalta ajalta maksanut verovelvolliselle, suoritusta ei lueta veronalaiseksi tuloksi sinä vuonna, jona se maksetaan aikaisemmalle etuuden maksajalle. Aikaisemmin maksettu suoritus on sen vuoden veronalais-tuloa, jona se on saatu.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lain 47 §:n 4 momenttia, 69 §:n 4 momenttia ja 74 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 54 §:n 2 momenttia sekä 112 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 112 a §:ää sovelletaan 1 päivänä tammi-kuuta 2005 tai sen jälkeen takaisin maksettuihin tai takaisin perittyihin etuuksiin.

Laki

varallisuusverolain 10 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 10 §:n 1 kohta seuraavasti:

10 §

Verovapaat varat

Veronalaisia varoja eivät ole:

1) yksinomaan verovelvollisen ja hänen perheensä henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettu koti- ja muu irtaimisto mukaan lukien tavanomaiset omassa tai perheen käytössä olevat kuluneuvot, tavanomaisten kulutustavaroiden tai -palveluiden myyntiä osuuskuntalain (1488/2001) 1 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoi-

tetulla tavalla harjoittavien kulutusosuuskun-tien ja osuuspankkien tavanomaiset osuudet; tavanomaista arvokkaammat korut sekä taide- ja arvoesineet ovat kuitenkin veronalaisia varoja;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuo-delta 2004 toimitettavassa verotuksessa.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 8 §:n 2 momentin kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 8 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1120/1996.

2 §

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 200 _____.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2004 annettaviin tietoihin.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 33 § sekä
muutetaan 2 §:n 1 momentti, 34 §, 36 §:n 2 momentti, 44 §:n 4 momentti ja 56 §,
sellaisina kuin niistä ovat 44 §:n 4 momentti laissa 905/2001 ja 56 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, seuraavasti:

2 §

Ennakkoperinnän toimittamisen tavat

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä. Jos tässä laissa säädetään tai Verohallitus tämän lain nojalla määrää, ennakkoperintä toimitetaan ennakonkantona. Verohallitus voi määrätä, että yhteensä enintään 7 000 euron suuruiset ennakonkannon alaiset tulot voidaan ottaa

huomioon ennakonpidätyksen perusteiden laskennassa.

34 §

Satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja

Valtioneuvoston asetuksella säädetään siitä, ketä pidetään satunnaisesti palkkaa maksavana työnantajana.

36 §

Palkkakirjanpito ja muistiinpanovelvollisuus

Kirjanpitovelvollisen on säilytettävä tämän lain mukaisia suorituksia koskeva palkkakirjanpito kymmenen vuotta tilikauden päättymisestä noudattaen muutoin, mitä kirjanpitolaissa (1336/1997) kirjanpitoaineiston säilytysajasta säädetään. Muistiinpanot ja tositteet on säilytettävä kuusi vuotta sen vuoden lopusta lukien, jonka aikana suoritus on maksettu.

44 §

Veronkorotus

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai valvontailmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimitannut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityk-

sen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

56 §

Veronhuojennus

Verovirasto voi erityisistä syistä hakemukselta poistaa:

1) suorituksen maksajalle maksettavaksi panun pidättämättä jätetyn määrän, veronlisäyksen, veronkorotuksen, viivekoron ja lykkäyskoron; sekä

2) maksuunpannulle ennakolle suoritettavan viivekoron ja ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron.

Verovirasto voi poistaa edellä tarkoitetut määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Valtiovarainministeriö tai Verohallitus voi ottaa periaatteellisesti tärkeän veroviraston käsiteltävän asian ratkaistavakseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2004.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2004 toimitettavassa ennakokoperinnässä ja mainitulta vuodelta annettaviin tietoihin. Lain 2 §:ää sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa ennakokoperinnässä ja lain 44 §:n 4 momenttia vuodelta 2005 annettavien ilmoitusten laiminlyönteihin.

Lain 56 §:ää sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tuleviin hakemuksiin.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 15, 17, 22 ja 23 §, 32 §:n 1 momentti, 34 §:n 1 momentti sekä 88 §:n 1, 3 ja 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 15 § osaksi laeissa 1387/1997 ja 981/1999, 17 § laissa 1165/2002, 23 § osaksi laissa 505/1998, 32 §:n 1 momentti ja 88 §:n 4 momentti laissa 907/2001 ja 34 §:n 1 momentti laissa 1122/1996, sekä

lisätään 16 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1122/1996 sekä laeissa 1127/1996 ja 1172/1998, uusi 8 ja 9 momentti, jolloin nykyinen 8 momentti siirtyy 10 momentiksi, sekä lakiin uusi 22 a ja 23 a § seuraavasti:

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot maksamistaan tai välittämistään rahanarvoisista suorituksista, niiden oikaisuksista, saajista ja suoritusten perusteista. Rahanarvoisella suorituksella tarkoitetaan muun ohessa palkkaa, luontoisetua ja palkkiota sekä työstä, tehtävästä tai palveluksesta maksettua korvausta sekä palkintoa, apurahaa, stipendiä, tunnustuspalkintoa, opintotukea, kustannusten korvausta, eläkettä, sosiaalietuutta, osinkoa, osakaslainaa, rahasto-osuuden tuottoa, korkoa, vuokraa ja vakuutuskorvausta sekä tekijänoikeudesta, patentista, kaivosoikeudesta tai muusta sen kaltaisesta oikeudesta maksettua korvausta. Tiedot on toimitettava verohallinnolle, vaikka suoritus olisi maksettu ennakonpidätystä toimittamatta taikka suoritus olisi maksettu tai välitetty rajoitetusti verovelvolliselle taikka kyseinen tulo olisi saajalleen verosta vapaa.

Puun ostajan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot hankinta- ja pystykaupalla myydyn puun myyjistä ja myyneistä.

Puun ostajien tai ostajajärjestöjen on toimitettava metsäntutkimuslaitokselle verokuutiometrin raha-arvon laskemista varten tarpeelliset tiedot. Metsäntutkimuslaitoksella on oikeus tarkastaa tiedonantovelvollisen hallussa oleva aineisto tietojen oikeellisuuden varmistamiseksi.

Arvopaperimarkkinalaissa (495/1989) tarkoitettua arvopaperinvälittäjän, vakuutusyhtiölaissa (1062/1979) tarkoitettua vakuutusyhtiön, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitettua edustuston ja pääasiamiehen sekä vakuutusyhdistyslaissa

(1250/1987) tarkoitettua vakuutusyhdistyksen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tekemistään tai välittämistään arvopaperikaupoista, kauppojen osapuolista ja maksetuista kauppahinnoista sekä tekemistään tai välittämistään yhteissijoitusyritysten osuussien merkinnöistä ja lunastuksista siltä osin kuin tietoja ei ole toimitettu 17 §:n 1 momentin nojalla.

Edellä 4 momentissa tarkoitettua tiedonantovelvollisen on myös toimitettava kaupankäynnistä vakioiduilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitettua vakioidusta optio- ja termiinisopimuksesta, arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 a §:ssä tarkoitettua vakioituun optioon tai termiiniin rinnastettavasta johdannaissopimuksesta sekä arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 b §:ssä tarkoitettua muusta johdannaissopimuksesta ja sopimuksen osapuolista verohallinnolle tarpeelliset tiedot.

Arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettua selvitysyhteisön ja kaupankäynnistä vakioiduilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa tarkoitettua optioyhteisön on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot selvittämistään oman pääoman ehtoisia arvopapereita koskevista takaisinosto- ja lainausopimuksista, niihin perustuvista tuloverolain 31 §:n 5 momentissa tarkoitetuista sijaisosingoista sekä sijaisosinkojen maksajista ja saajista. Arvopaperinvälittäjän on annettava tässä momentissa tarkoitettua tietoja asiakkansa lukuun tekemistään takaisinosto- ja lainausopimuksista.

Poroisännän on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot poronomistajien omistamista poroista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Osakeyhtiön on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 54 c §:ssä tarkoitettua osakaslainan takaisinmaksusta.

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (579/1996) tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/1991) tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitetun luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston ja sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetun rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Rahastoyhtiön ja ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen tai edustuston on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen omistamista sekä verovelvolliselta lunastetuista sijoitusrahaston rahasto-osuuksista sekä yhteissijoitusyrityksen osuuksista. Lisäksi on annettava tarvittavat tiedot lunastettujen rahasto-osuuksien ja yhteissijoitusyritysten osuuksien hankintahinnasta ja hankin-

ta-ajankohdasta sekä merkinnän ja lunastuksen yhteydessä perityistä kuluista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Arvopaperikeskuksen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot arvo-osuusjärjestelmään kuuluvista arvo-osuuksista, arvo-osuusrekisterin tietojen mukaisista omistajista sekä tuoton saajista. Pörssiyhtiön, jonka osakkeet eivät ole arvo-osuusjärjestelmässä, on ilmoitettava osakeluettelosta vastaavat tiedot verohallinnolle. Jos arvo-osuuden haltijaksi on arvo-osuusrekisteriin merkitty hallintarekisteröinnin hoitaja, tiedonantovelvollisuutta ei ole.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on toimitettava verohallinnolle osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suorittamista korvauksista.

Puhelinyhteisön ja yhteisön, joka on puhelinyhteisön pääomistaja, on toimitettava verotusta varten tarpeelliset tiedot osakkaidensa tai jäsentensä kalenterivuoden päättyessä omistamista osakkeista, osuustodistuksista tai jäsenkirjoista, jos yhteisössä osakkuus tai jäsenyys ja asiakkuus on erotettu toisistaan. Puhelinyhteisöllä ei ole kuitenkaan tiedonantovelvollisuutta siltä osin kuin puhelinyhteisön osake on liitetty arvo-osuusjärjestelmään.

Suomalaisen työnantajan, joka lähettää työntekijän ulkomaille, sekä eläkelaitoksen on toimitettava verohallinnolle tarpeelliset tiedot vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämistä varten. Työnantajalla on tiedonantovelvollisuus siinäkin tapauksessa, että palkan maksaa sen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluva ulkomainen emo-, tytär- tai sisaryritys taikka sellainen ulkomainen yritys, jossa suomalaisella työnantajalla on määräämisvalta.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

22 §

Tietojen antamista koskevat erityissäännökset

Tässä luvussa tarkoitettun tiedonantovelvollisen on yksilöitävä tiedon kohteena oleva nimen lisäksi henkilötunnuksella tai yritys- ja yhteisötunnuksella tai, jos näitä tietoja ei ole, tiedonantovelvollisen hallussa olevilla muilla tunniste- ja yhteystiedoilla.

Tässä luvussa tarkoitettut tiedot on annettava verohallinnolle salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä.

Verohallitus voi määrätä, että tiedonantovelvollisen on annettava tässä luvussa tarkoitettut tiedot sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Luonnollista henkilöä tai kuolinpesää ei voida velvoittaa antamaan tietoja sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Tiedot voidaan antaa sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen, kun tietojen suojaaminen henkilötietolain (523/1999) 32 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla on selvitetty.

22 a §

Laiminlyöntimaksu

Tiedonantovelvolliselle voidaan määrätä enintään 2 000 euron suuruinen laiminlyöntimaksu, jos:

1) tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa, muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen;

2) tiedonantovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä; taikka

3) tiedonantovelvollinen on antanut tiedot muulla tavalla kuin Verohallitus on määrännyt eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta asian korjaamiseen.

Jos tiedonantovelvollinen on antanut tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi annettavan il-

moituksen, muun tiedon tai asiakirjan olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä taikka antanut ne vasta todistettavasti lähetetyn kehotuksen jälkeen, tiedonantovelvolliselle voidaan määrätä enintään 5 000 euron suuruinen laiminlyöntimaksu.

Jos tiedonantovelvollinen on tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän ilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan taikka ei ole lainkaan antanut ilmoitusta, tiedonantovelvolliselle voidaan määrätä enintään 15 000 euron suuruinen laiminlyöntimaksu.

Laiminlyöntimaksua määrättäessä otetaan huomioon myös tiedonantovelvollisen annettavien tietojen määrä. Laiminlyöntimaksu määrätään täysin sadoin euroin.

Laiminlyöntimaksua ei määrätä luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle, ellei kyse ole elinkeinotoimintaan taikka maa- tai metsätalouden liittyvästä tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnistä.

Laiminlyöntimaksu ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen meno. Laiminlyöntimaksu tilitetään valtiolle. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksamattomalle laiminlyöntimaksulle peritään vuotuista korkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden aikana sovellettava korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko. Maksamattomalle laiminlyöntimaksulle perittävä korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

23 §

Tarkastusoikeus

Verohallituksella ja verovirastolla on oikeus tarkastaa kaikki ne asiakirjat, joista edellä tässä luvussa tarkoitettuja tietoja voi olla saatavissa.

23 a §

Muutoksenhaku

Tiedonantovelvollinen saa, siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään, hakea

valittamalla muutosta Verohallituksen tai veroviraston päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa tässä luvussa tarkoitettuja tietoja.

Tiedonantovelvollinen saa hakea laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallituksen tai veroviraston päätökseen muutosta kirjallisella oikaisuvaatimuksella päätöksen tehneeltä viranomaiselta. Oikaisuvaatimus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona laiminlyöntimaksua koskeva päätös on tehty. Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin tehdä aina 60 päivän kuluessa siitä, kun tiedonantovelvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

Tiedonantovelvollinen saa hakea oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin tiedoksiantovelvollisen kotikunta kuuluu. Valitus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona laiminlyöntimaksua koskeva päätös on tehty. Valitusajaksi on kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksi-saannista.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettu päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin päätös katsotaan saaduksi tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä.

Tiedonantovelvollinen saa hakea hallinto-oikeuden päätökseen muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Jos laiminlyöntimaksua muutoksenhaun johdosta palautetaan, palautettavalle maksulle maksetaan maksupäivästä takaisinmaksupäivään korko, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

32 §

Veronkorotus

Jos veroilmoituksessa tai muussa verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi

annettavassa ilmoituksessa taikka verovelvollisen antamassa muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä verovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen taikka jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä, verovelvolliselle voidaan määrätä enintään 150 euron suuruinen veronkorotus.

34 §

Verotuksessa hyväksi luettavat ennakot

Vuosi-ilmoituksella ilmoitettu ennakonpidätys, kannettavaksi määrätty ennakko, joka on kertynyt viimeistään kuukautta ennen verovuoden verotuksen päättymistä, ennakon täydennysmaksu sekä toisesta valtiosta Suomeen siirretty ennakko käytetään verovuoden verojen suoritukseksi. Toiselle valtiolle siirrettyä ennakkoa ei käytetä verojen suoritukseksi.

88 §

Veronhuojennus

Verovirasto voi hakemuksesta myöntää vapautuksen valtionverosta ja yhteisön tuloverosta sekä kunta kunnallisverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen.

Jos 1 momentissa mainitusta verosta on myönnetty vapautusta, vapautuspäätös koskee myös veronlisäystä, viivästyskorkoa, viivästyskorkoa vastaavaa korkoa, jäämämaksua, viivekorkoa, lykkäyskorkoa, yhteisökorkoa ja jäännösveron korkoa. Verovirasto voi myös erikseen myöntää vapautuksen edellä tarkoitetuista seuraamuksista silloinkin, kun niitä on tilitetty tai olisi tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle.

Valtiovarainministeriö tai Verohallitus voi ottaa veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2004 toimitettavassa verotuksessa. Lain 32 §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin en-

simmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa. Sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevia säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2004 annettaviin tietoihin. Lain 16 §:n 9 momenttia ja 22 a §:ää sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran vuodelta 2005 annettaviin tietoihin. Lain 88 §:ää sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tuleviin hakemuksiin.

Laki

yhtiöveron hyvityksestä annetun lain 11 §:n kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan yhtiöveron hyvityksestä 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1232/1988) 11 §.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2004 annettaviin tietoihin.

Laki

eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (680/1976) 4 §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentin johdantokappale ja 8 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 4 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 momentin johdantokappale laissa 623/1994 ja 8 §:n 1 momentti laissa 1575/1995, seuraavasti:

4 §

Verohallituksen määräämä verovirasto myöntää lain mukaisen veronhuojennuksen määräajaksi, kuitenkin enintään viideksi verovuodeksi kerrallaan. Ennen veronhuojennuksen myöntämistä uudelle hakijayhteisölle tai yhteisölle,

jonka olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos, veroviraston on hankittava asiasta lausunto yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnalta.

7 §

Veroviraston on määräämistään ajankohdasta alkaen kokonaan tai osittain peruutettava yhteisölle myönnetty veronhuojennus:

— — — — —

8 §

Tämän lain nojalla myönnetty veronhuojennus ei vapauta yhteisöä siitä ilmoittamisvelvollisuudesta, joka sillä ilman huojennusta olisi verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan. Yhteisön on lisäksi veroilmoituksen anta-

misen yhteydessä annettava verovirastolle sel-
lainen selvitys, kuin veronhuojennuksen myön-
tänyt verovirasto määrää. Muu verovirasto voi
tehdä veronhuojennuksen myöntäneelle verovi-
rastolle esityksen veronhuojennuksen peruutta-
misesta.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
200 .

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 11 päivänä elokuuta 1978 annettuun veronkantolakiin (611/1978) uusi 27 b § seuraavasti:

27 b §

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa, se lasketaan, jollei asianomaisessa verolaissa toisin säädetä, vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
200 .

Veronpalautukselle maksettava korko lasketaan lain voimaantulopäivää seuraavan kuukauden loppuun yhdeksän prosentin vuotuisen koron mukaan.

Jos laissa säädetään, että palautukselle maksetaan korkoa siten kuin veronkantoasetuksen (903/1978) 11 §:ssä säädetään, palautukselle maksettavaan korkoon sovelletaan tätä lakia.

Laki

valmisteverotuslain 39 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 39 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1379/1997, seuraavasti:

39 §

Tulliviranomaisen on ilman hakemusta viipymättä suoritettava verovelvolliselle tämän liikaa suorittama valmistevero. Jos veronoikaisun tai valituksen johdosta valmisteveroa palautetaan, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Takaisin perittävälle, liikaa palautetulle valmisteverolle peritään korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenteri-

vuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan liikaa palautetun valmisteveron maksupäivästä takaisinperinnälle määrättävään eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Korkoa ei peritä 17 euroa pienemmästä takaisin perittävästä määrästä. Peritty korko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Veronpalautukselle maksettava korko lasketaan lain voimaantulopäivää seuraavan kuukauden loppuun yhdeksän prosentin vuotuisen koron mukaan.

Laki

tullilain 39 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/1994) 39 §:n 2 momentti seuraavasti:

39 §

Jos tullia on koodeksin 236 artiklassa tarkoitettujen tullinpalautushakemuksen tai valituksen johdosta palautettu, palautettavalle määrälle suoritetaan korkoa. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan tullinpalautushakemuksen tai valituksen vireilletulopäivästä taikka, jos tulli on maksettu vasta mainittujen ajankohtien jälkeen, tullin maksupäivästä takaisinmaksupäivään. Jos valituksessa

tarkoitetusta asiasta on tehty aikaisemmin tullinpalautushakemus, joka on hylätty, korko lasketaan hakemuksen vireilletulopäivästä. Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle tullinpalautukselle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Tullinpalautukselle maksettava korko lasketaan lain voimaantulopäivää seuraavan kuukauden loppuun yhdeksän prosentin vuotuisen koron mukaan.

Laki

perintö- ja lahjaverolain 53 ja 54 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 53 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 54 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 53 §:n 1 momentin johdantokappale laissa 1561/1995, 53 §:n 2 momentti ja 54 §:n 2 momentti laissa 909/2001 sekä 54 §:n 1 momentti laissa 612/1994, seuraavasti:

53 §

Verovirasto voi hakemuksesta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen perintö- ja lahjaverosta, viivekorosta, viivästyskorosta ja jäämämaksusta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta. Vapautus voidaan myöntää:

— — — — —
Valtiovarainministeriö tai Verohallitus voi ottaa veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

— — — — —

54 §

Jos pesäosuuden tai lahjan arvo on verovelvollisuuden alkamisen jälkeen olennaisesti vä-

hentynyt, verovirasto voi erityisistä syistä hakemuksesta päättää, että maksetusta verosta kohdulliseksi katsottu osa on suoritettava verovelvolliselle takaisin tai vastaavasti maksamatta olevaa veron määrää on alennettava.

Valtiovarainministeriö tai Verohallitus voi ottaa veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tuleviin hakemuksiin.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 14 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 1 momentti laissa 1569/1995 ja 14 §:n 2 momentti laissa 611/1994, seuraavasti:

14 §

Verovirasto voi erityisistä syistä hakemuksesta poistaa työnantajan maksettaviksi pannut, 10 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset ja -korotukset, viivästyskoron ja jäämämaksun sekä veron-

lisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukaisen viivekoron sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron. Verovirasto voi poistaa nämä määrät silloinkin, kun niitä olisi tilitettävä tai on tilitetty Kansaneläkelaitokselle.

Valtiovarainministeriö tai Verohallitus voi ottaa veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tuleviin hakemuksiin.

Laki

arvonlisäverolain 210 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 210 §:n 1 ja 2 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 210 §:n 1 momentti laissa 1767/1995 ja 210 §:n 2 momentti laissa 613/1994, seuraavasti:

210 §

Verovirasto tai, jos tulliviranomainen on kantanut veron, tullihallitus voi erityisestä syystä hakemuksesta alentaa suoritettua tai suoritettavaa arvonlisäveroa, veronlisäystä, viivästyskorkoa ja jäämämaksua, viivekorkoa sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa ne kokonaan.

Valtiovarainministeriö voi ottaa verohallinnon tai tullihallinnon käsiteltävän periaatteelli-

sesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Verohallitus voi ottaa veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tuleviin hakemuksiin.

Laki

varainsiirtoverolain 52 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 52 §:n 1 ja 2 momentti seuraavasti:

52 §

Veronhuojennus ja maksunlykkäys

Verovirasto voi erityisistä syistä hakemukselta alentaa suoritettua tai suoritettavaa veroa, viivästyskorotusta, veronkorotusta, veronlisäystä, viivästyskorkoa ja jäämämaksua, viivekorkoa sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa ne kokonaan.

Valtiovarainministeriö tai Verohallitus voi ottaa veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tuleviin hakemuksiin.

Laki

arpajaisverolain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 18 §:n 1 ja 2 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 18 §:n 1 momentti laissa 1568/1995 ja 18 §:n 2 momentti laissa 617/1994, seuraavasti:

18 §

Verosta vapauttaminen ja veron suorittamisen lykkäys

Verovirasto voi erityisistä syistä hakemukselta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen arpajaisverosta, veronkorotuksesta, veronlisäyksestä, viivästyskorosta ja jäämämaksusta, viivekorosta sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavasta korosta.

Valtiovarainministeriö tai Verohallitus voi ottaa veroviraston käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen vireille tuleviin hakemuksiin.

Helsingissä 1 päivänä kesäkuuta 2004